

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112217684
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112217684.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: U. D., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. X, t. č. na neznámom mieste, zastúpený v konaní opatrovníčkou R. T., súdnou tajomníčkou Okresného súdu S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 693,88 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 17.7.2014 č. k. 9C/191/2012-125, jednohlasne takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti tak, že žalobca j e p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 504,23 eur k rukám zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta vo Svidníku, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania 30,56 eur k rukám právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta vo Svidníku, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 9C/191/2012-125 žalobu zamietol. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia 3.537,58 eur s príslušným úrokom z omeškania titulom získania pohľadávky od VÚB, a.s., na základe postúpenia. VÚB mala so žalovaným ako dlžníkom uzavrieť Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky vo výške 75.000,- Sk.

Právny vzťah právneho predchodcu žalobcu a žalovaného súd hodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, kde žalovanému je potrebné poskytnúť ochranu ako spotrebiteľovi. Následne súd hodnotil podmienky uzavretej zmluvy o flexipôžičke. Keď žalobca ako postupník uzavrel Dohodu o uznaní záväzkov a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 27.5.2011, tak takéto uznanie považoval za výkon práva, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať právnu ochranu. Podľa § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. hodnotil Dohodu o uznaní záväzkov ako neplatný právny úkon, ktorý odporuje dobrým mravom. Ak žalovaný uznal premičaný záväzok a takéto dohoda odporuje dobrým mravom, potom súd návrh žalobcu z pôžičky zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi nepriznaná náhrada trov konania. Žalovanému v konaní trovy nevznikli, preto žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným bolo rozhodované podľa § 142 ods. 1 O.s.p., kde ale vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nebola priznaná náhrada trov konania, pretože úkony

neboli účelne vynaložené v súdnom konaní. Vedľajší účastník poskytoval bežnú ochranu spotrebiteľom, kde obdobne konal aj v iných typovo podobných veciach, preto z hľadiska rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Mcd0 5/2013 trovy konania vedľajšieho účastníka vzniknuté zastúpením advokátom v tzv. hromadných veciach nemožno považovať za nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Trovy konania vedľajšieho účastníka sú síce zákonné, ale vznikli neúčelne. Preto vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov prvostupňového konania.

Proti výroku rozsudku okresného súdu v časti nepriznania trov konania vedľajšiemu účastníkovi dal odvolanie právny zástupca vedľajšieho účastníka. Rozhodnutie súdu prvého stupňa v otázke nepriznania náhrady trov konania je nepreskúmateľné, pričom takéto rozhodnutie je v rozpore s doterajším rozhodovaním napr. Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 13Co/193/2012 či sp. zn. 16Co/1090/2013, či Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/127/2013, kde boli priznávané trovy vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník poskytoval ochranu spotrebiteľovi, kde sledoval všeobecný celospoločenský cieľ, kde verejným záujmom je ochrana práv spotrebiteľa. Je potrebné, aby sa spotrebiteľská agenda rozptýlila medzi čo najväčší počet združení zaoberajúcich sa ochranou spotrebiteľa, kde zastúpenie advokátom nie je vylúčené zákonom a tým sa sleduje zredukovanie spotrebiteľskej agendy na minimum. Ak by sa ale nepriznávali trovy právneho zastúpenia, tak súdy budú zahlcované tisíckami žalôb, ktoré by ináč podané neboli. Cieľom zdruzenia je vniesť do spotrebiteľských vecí vzťah čestnosti a morálky, pričom státisíce konaní zavinených vymáhačskými spoločnosťami by v prípade neposkytovania ochrany zo strany súdov mali by voľné pole pôsobnosti. Spotrebiteľ sa sám brániť nevie a súdy mu ochranu neposkytnú. Toho sú potom plné archívy dôkazov. V prípade neúhrady trov konania budú súdy zahltené tisíckami žalôb.

Konanie vedľajších účastníkov je len logickým a primeraným následkom príčin vyvolaných dodávateľmi a vymáhačskými spoločnosťami, ktoré podávajú súdne žaloby. Súdy majú nezastupiteľnú úlohu v spotrebiteľskej agende pri zvyšovaní životnej úrovne spotrebiteľov. Vedľajší účastník chce takýmto procesom napomôcť, pokiaľ mu v tom ale súdy nebudú brániť. Desaťtisíce občanov sú v dôsledku splácania úžerníckych úverov zaťažené neprijateľným sankčným mechanizmom, kde vstupom vedľajšieho účastníka do konania na ochranu spotrebiteľa sa vyrovnajú pozície účastníkov konania a žalovaný dostane rovnocennú pomoc pri riešení jeho problémov súvisiacich so spotrebiteľskými žalobami. Keď inkasné spoločnosti majú špeciálne zdroje na platenie súdnych sporov, potom je potrebné zvážiť aj účelnosť trov advokátskych kancelárií pri obrane proti nekalým praktikám vymáhačských spoločností. Vedľajší účastník žiada zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a priznať vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 691,87 eur.

Žalobca k podanému odvolaniu navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi. Súčasne si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania 88,33 eur. Poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Mcd0 5/2013 týkajúce sa hromadných žalôb, s tým, že právna pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Ak súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy neboli vynaložené účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa môže dať zastúpiť advokátom, avšak trovy, ktoré mu vznikli, nemožno považovať za trovy účelné. Žalobca vychádza z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a žiada nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Samotné podania vedľajších účastníkov sú abstraktné, všeobecné, bez znalosti prejednávanej veci a automaticky uplatňujú nedôvodnú námietku premlčania. Ak združenie chce poskytovať ochranu spotrebiteľom, musí aj reálne disponovať zodpovednou materiálnou aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov. Keď je vedľajší účastník ako združenie registrovaný Ministerstvom vnútra a chce aktívne pôsobiť v oblasti ochrany spotrebiteľa, znamená to, že musí si dopĺňať aj materiálne a personálne predpoklady na vykonanie aktívnej činnosti v tejto oblasti. Musí mať aj kvalifikovaných ochrancov práv spotrebiteľov. Z obsahu spisu je zrejmé, že združenie nemalo žiadnu vedomosť o prejednávanej veci, len z označenia účastníkov usudzoval, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálne vstupy advokátov do konaní, pre ktorý vstup nebol žiaden dôvod, iba zbytočne navýšil trovy konania a účelom je získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Tak dochádza k zneužívaniu priebehu cielených konaní na získanie náhrady trov konania. Je to v rozpore s účelom civilného procesu poskytovania ochrany porušeným právam alebo ohrozeným záujmom. Žalobca nevidí žiaden dôvod v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka advokátom. Túto skutočnosť posúdil okresný súd a nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania je potrebné zmeniť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov v rozsahu 504,23 eur.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p., kde neúspešný žalobca má povinnosť nahradiť úspešnému žalovanému trovy konania. Keďže žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, potom ani súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania, pretože podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh. Zo strany žalovaného nebol podaný návrh na náhradu trov konania, preto ani úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania. Na druhej strane zásadou úspešnosti v súdnom konaní bolo potrebné riešiť otázku náhrady trov konania vedľajšieho účastníka. Okresný súd nepovažoval zastupovanie vedľajšieho účastníka advokátom za trovy účelne vynaložené, ktoré je potrebné prisúdiť vedľajšiemu účastníkovi.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Okresný súd nepovažoval zastúpenie advokátom u vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené trovy. Považoval to za určité konanie v tzv. hromadných žalobách, pri ktorých v zmysle vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR by sa nemali priznávať náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi. Odvolací súd poukazuje na to, že nejedená sa o tzv. hromadné žaloby, ako to mal na mysli Najvyšší súd, kde na základe rovnakého skutkového základu sú podávané žaloby najčastejšie pri vymáhaní poplatkov od tzv. čiernych pasažierov pri cestovaní mestskou hromadnou dopravou. V danom prípade sa jedná o iný prípad, aj keď takýchto žalôb na súde sa vyskytuje nespočet. Žalobca v konaní uplatnil právo na vrátenie peňažného plnenia na základe zmluvy o poskytnutí flexipôžičky medzi pôvodným veriteľom VÚB a žalovaným ako dlžníkom. Pohľadávka z tohto úveru bola postúpená žalobcovi, ktorý uzatvára Dohody o uznaní záväzkov a o úhrade pohľadávky v splátkach. Okresný súd konštatoval, že uzavretie takýchto dohôd je v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ sú nanucované dlžníkom dohody na uznanie premlčaných záväzkov. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať právnu ochranu. Je možné prisvedčiť žalobcovi, že v mnohých žalobách vstupuje vedľajší účastník do konania len po zistení účastníkov konania a z hľadiska predchádzajúcich skúseností zo súdnych sporov mohol vedľajší účastník predpokladať, že jedná sa o spotrebiteľský vzťah. Vedľajší účastník oznámil vstup do konania na strane žalovaného písomne 7.9.2012 a požiadal o doručenie návrhu na začatie konania. Okresný súd takejto žiadosti vyhovel, zaslal žalobu vedľajšiemu účastníkovi a ten cestou svojho právneho zástupcu dal vyjadrenie k žalobe. Toto vyjadrenie, doručené súdu 17.6.2013, obsahuje zhodnotenie zmluvného vzťahu účastníkov ako uzavretie dohody o uznaní záväzku, kde sú hodnotené neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, aj v tomto konkrétnom prípade, že po vypovedaní zmluvy o flexipôžičke sa dlh stal splatný 9.12.2006. K tomu potom prislúcha 3-ročná premlčacia doba. Ak žalobca uplatnil žalobou nárok až 13.6.2012, jeho nárok je premlčaný. Vedľajší účastník poukazoval na neprijateľné zmluvné podmienky v Dohodách o uznaní záväzku aj s odkazom na iné súdne rozhodnutia odvolacích súdov. Z hľadiska odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa je nesporné, že obdobnú argumentáciu prijal aj súd prvého stupňa, pokiaľ sa rozhodol nárok žalobcu zamietnuť práve pre neprijateľné zmluvné podmienky, a to uzatváranie dohôd o uznaní záväzkov.

Z hľadiska podania vedľajšieho účastníka je možné jasne konštatovať, že išlo o účelne vynaložené trovy, ak takéto vyjadrenie za vedľajšieho účastníka dávala advokátska kancelária, s ktorou mal vedľajší účastník uzavretú dohodu o zastúpení. Preto pri rozhodovaní o náhrade trov konania mal súd vychádzať z § 142 ods. 1 O.s.p. a aj vedľajšiemu účastníkovi priznať za účelné bránenie práva spotrebiteľa náhradu trov konania. Ak okresný súd poukazuje na to, že nepriznal tieto trovy z hľadiska praxe nepriznávať v hromadných veciach náhradu trov právneho zastúpenia advokátom, tak nejde o ten istý prípad ako vo veci sp. zn. 6Mcd0 5/2013, kde by bola podaná žaloba na rovnakom skutkovom základe, v množstve rovnakých vecí (cestovanie MHD bez platného cestovného lístka), preto ani v tejto veci nie je možné vychádzať z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Mcd0 5/2013, kde nebola priznaná náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi zastúpeného advokátom. Je potrebné vychádzať z toho, že pokiaľ sa poskytuje ochrana spotrebiteľovi, na vyrovnanie zbraní je vhodné uvažovať aj o zastúpení združenia na ochranu práv spotrebiteľa advokátskou kanceláriou a práve pre množstvo podaných žalôb, takéto združenia nemôžu obsiahnuť svojou ochranou všetky prípady a musí sa spoliehať aj na pomoc advokátskej kancelárie. Samozrejme s tým, že v prípade úspechu trovy advokátskej kancelárie bude znášať neúspešný účastník, v danom prípade žalobca. Keďže odvolací súd považuje kroky vedľajšieho

účastníka a jeho právneho zástupcu za účelné bránenie práva spotrebiteľa, potom je potrebné podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznať vedľajšiemu účastníkovi zastúpeného advokátom náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Za prevzatie zastúpenia a vyjadrenie k žalobe je odplata právneho zástupcu vedľajšieho účastníka po 131,13 eur a 7,63 eur, resp. 7,81 eur režijný paušál. Za účasť na pojednávaní 17.7.2014 je odplata 51,45 eur a 8,04 eur režijný paušál, pretože predmetom konania je už len suma 693,88 eur, lebo došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby, keď žalobca už nežiada zaplatenie 3.537,- eur s príslušenstvom, ale sumu 693,88 eur. Ak žalobca čiastočným späťvzatím žaloby zavinil zastavenie konania, je povinný podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. nahradiť trovy konania. Ďalej je uplatnená náhrada straty času, a to 4 polhodiny po 13,40 eur, čo je 53,60 eur. Cestovné náhrady sú ďalších 29,50 eur. Tie sú priznané podľa zákona č. 283/2002 Z.z.. Za odjazdených 120 km je paušálna náhrada 0,183 eur, čo dáva 21,96 eur. Náhrada PHL je 7,62 eur (odjazdených 120 km x spotreba 4,1 l x cena 1,549 eur/l). Celkové náklady trov právneho zastúpenia sú 420,11 eur a 20 % DPH je 84,038 eur. Trovy právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa u vedľajšieho účastníka sú v čiastke 504,23 eur. Krajský súd mení rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka tak, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na trovách právneho zastúpenia 504,23 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania za podané odvolanie 30,56 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného JUDr. Igora Šafranka v čiastke 30,56 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Predmetom odvolacieho konania je náhrada trov 504,23 eur. Pri náhrade trov konania podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. je polovičná sadzba, t.j. 17,43 eur a 8,04 eur režijný paušál. V súčte to dáva 25,47 eur a 20 % DPH je 5,094 eur. Celkové trovy odvolacieho konania 30,56 eur je povinný zaplatiť neúspešný žalobca do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.